

Informatie Kunstwerk

Titel: Zonder titel - Pjotr Müller

Wijk:	Stratum
Toponiem:	Alberdingk Thijmlaan, In het Stadswandelpark, op eiland in het park.
Kunstenaar:	Pjotr Müller
Materiaal:	Bellinga hout
Jaar van plaatsing:	1992

Omschrijving

Herkomst: Opdracht Gemeente Eindhoven

Onbereikbaar aan de overkant van het water staat een open huisje dat beschutting biedt aan een sculpturaal beeld. Wat er opgesteld staat, is herkenbaar maar niet precies benoembaar; het is een grote kom of schaal met inhoud. De vorm van het dak en de ondersteunende zuilen doen denken aan een antiek tempeltje, verscholen op het eiland, één geheel vormend met de omringende natuur. Door de open constructie is niet alleen het kunstwerk zelf heel ruimtelijk, maar lijkt de ruimte eromheen het beeld binnen te dringen. Grenzen vervagen, het omhulsel wordt deel van de omgeving. De spiegeling in het water draagt hier eveneens aan bij. Pjotr Müller heeft vooral in de jaren tachtig, verspreid over Nederland, vele tempelachtige gebouwtjes neergezet, in materiaal variërend van sloophout tot graniet. Vaak bevat zijn werk elementen die verwijzen naar 'het hogere', het religieuze of mystieke. Zijn werk toont een overduidelijke relatie met architectuur, die hij gelijk stelt aan sculptuur; zijn beelden getuigen van een groot ruimtelijk inzicht. De meeste van zijn bouwsels zijn leeg, al dan niet toegankelijk voor de beschouwer, die op de manier deel kan gaan uitmaken van het kunstwerk. Hier in Eindhoven, vormt het huisje het omhulsel voor een sculpturaal beeld. Het geheel is gebouwd uit hout waarop in de loop van de jaren zon, wind en regen hun invloed hebben doen gelden. De aantasting door de natuur benadrukt het tijdelijke, wijst op de vergankelijkheid, hetgeen een wezenlijk element in zijn werk is. Met veel inzicht is het huisje in de ruimte geplaatst: werking van het licht, spiegeling in het water, wisselende weertypen en jaargetijden, zorgen voor een steeds weer andere ervaring. Het onbereikbare, ontoegankelijke maakt het beeld juist aantrekkelijk. Een betere locatie voor het beeld in Eindhoven lijkt nauwelijks denkbaar. Toch heeft het in de bedoeling gelegen het beeld een andere plaats in Eindhoven te geven.

In 1989 werd op het Bisschop Bekkerscollege in het kader van het zogenaamde Healthy Cities Project een onderzoek gedaan naar de beleving

van bewoners van hun wijk de Achtse Barrier. Dir heeft tot een landelijke oproep geleid voor de opdracht om een kunstwerk op een specifieke locatie in de Achtse Barrier te ontwerpen. Van de 108 beeldende kunstenaars die hebben gereageerd, zijn er drie kunstenaars uitgenodigd een schetsontwerp te maken. Het ontwerp van Pjotr Müller is door de commissie Stadsbeeld uitverkoren. In 1991 heeft hij de vervolgoopdracht gekregen. Bij nadere beschouwing blijkt het huisje uit twee compartementen te bestaan. In het voorste staat het object, terwijl de ruimte erachter leeg is en eentotale diepte heeft van acht meter. Het beeld zou aanvankelijk op een openbaar toegankelijke plek geplaatst zijn, zodat het beeld vrij te betreden zou zijn. Uit angst voor vandalisme is uiteindelijk voor de locatie in het Stadswandelpark gekozen. Pjotr Müller is opgeleid aan de Gerrit Rietveld-academie te Amsterdam en aan de Accademia di Bellárti te Florence. Voor het Tilburgs Museum De Pont heeft hij in de periode 1994-1996 het grootschalige project De Tuin gerealiseerd. Hij plaatste vijf met elkaar verbonden bouwsels van sloophout bijna als een labyrint in de tuin van het museum, met een steeds wisselend gezicht op de buitenruimte. De laatste ruimte bood een blik op de hemel. Momenteel is plaatsing van drie werken van hem in Nijmegen in voorbereiding.

